

for Regjeringen at udrette Noget. Det er jo ved selve Loven udtrykkelig overladt til selve Sessjonen at tage Bestemmelse om, hvorvidt den Værnepligtige egner sig til at casseres eller ikke. Den lovgivende Magt har udtømt alle Forsøg, havde jeg nær sagt, med Hensyn til Sammensætningen af Sessjonen for at undgaae Vilkaarlighed i saa Henseende, saa at der ikke er meget Andet tilbage for Regjeringen at gjøre, naar et saadant Misforhold viser sig, hvad jeg gjerne vil indrømme, at Cassationerne ere talrigere i een Kreds end i en anden, end at forlange Oplysninger fra de vedkommende Udskrivningschefer om, hvad der efter deres Mening har bevirket dette forunderlige Resultat. Nogen egentlig positiv Medvirkning til at fremkalde andre Resultater er ikke let tænkelig. Det ligger ogsaa i Sagens Natur, at en saadan Act som Cassationen, der i høi Grad berøer paa et personligt Skjøn, maa være meget afhængig af de forskjellige Personligheder, der i de forskjellige Kredse have den afgjørende Indflydelse i saa Henseende. Med Hensyn til den Omstændighed, der blev berørt af den samme ærede Rigsdagsmand, at der var enkelte Kredse, i hvilke der var udfirevet forholdsvis saa til Infantieriet, og at der var Anledning til at søge at raade Bod paa den Ulempe, som derved kunde opstaae i de Kredse, hvor der var taget forholdsvis færre til de særskilte Baaben, da er det en Foranstaltning, der allerede er truffen fra Ministeriets Side, navnlig med Hensyn til een Kreds — hvis jeg ikke huster feil — den fjerde, hvor et saadant Misforhold har vist sig, idet man der har truffet Foranstaltning til at tage forholdsvis meget Faa til de særlige Baaben, nemlig kun dem, der bestemt ved deres personlige Egenskaber ere udpegede til at tildeles disse Baaben. — Det ærede Finantsudvalg har gjort en Henstilling til Regjeringen med Hensyn til Besørgelsen af de Forretninger, der hidtil have været tillagte Waterfloutembedet. Jeg kan kun oplyse denne Sag for Justitsministeriets Vedkommende og skal i saa Henseende bemærke, at Justitsministeriet har erklæret sig villigt til at lade Waterfloutforretningerne, forsaavidt de skulle blive bestaaende, besørge af den samme Mand, som

udfører Monstringsbestyringsforretningerne, selvfølgelig imod nogen Forøgelse af Contoirhold og desl., men at Sagen endnu ikke er bragt tilende, idet det Spørgsmaal, der er reist i saa Henseende, væsentligst maa interessere Indenrigsministeriet. Det er mig bekendt, at der ogsaa er fleet Motioner fra forskjellige Forretninger, der her interessere sig for Søfartens Fremme, for at bibeholde Waterfloutembedet, saavidt jeg veed, uforandret i den Skikkelse, det hidtil har havt. Sagen er, som sagt, ikke bragt tilende, og jeg kan derfor kun erklære, at der fra Justitsministeriets Side ikke er Noget til Hinder for en Forandring som den, der af Finantsudvalget er erklæret for ønskelig. — Finantsudvalget har henstillet, at Justitsministeren vil tage under nærmere Overveelse det sølelige Savn i Communerne udenfor Kjøbenhavn, at de Ubemidlede, som ikke egne sig til at modtage Fattighjælp, eller ikke ønske at søge den, men som lide af større Under, der trænge til en særegen videnskabelig Hospitalsbehandling, ikke have den lette Udgang hertil, som Kjøbenhavns Indvaanere have. Min Opmærksomhed har allerede tidligere været henvendt paa denne Sag. Jeg er betænkt paa ogsaa yderligere at forsette den begyndte Forhandling derom med Hospitalets Direction, og det er min Agt at virke i lignende Retning her, som jeg har søgt med Hensyn til Baisenhuset, nemlig navnlig at virke hen til, at Udgangen til at nyde godt af de Goder, som Frederiks Hospital yder, saavidt mulig bliver tilgængelig for Provindsbeboerne i samme Omfang som for Beboerne i Kjøbenhavn, forsaavidt der ikke i de oeconomiske Forhold og i særlige fundatmæssige Bestemmelser maatte være Noget til Hinder derfor. Jeg antager, at der kan gjøres ikke ganske ringe eller uvæsentlige Skridt i den Retning, Udvalget har omtalt. — Hvad der er fremsat af Finantsudvalget om de borgerlige Klostre, skal jeg ikke komme dybt ind paa, saa meget mindre som Udvalgets Uttringer ikke have foranlediget Vædringsforslag, og der egentlig heller ikke er antydnet nogen bestemt Retning, i hvilken Finantsudvalget har meent, at der var Anledning for Regjeringen til at foretage yderligere Skridt. Jeg skal kun bemærke, at disse borgerlige Klo-